

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/103/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010644
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6918010644.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej, na verejnom zasadnutí dňa 29. júla 2020 v trestnej veci obžalovaného F. Q., za prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 Tr.zák. s poukazom na § 125 ods. 1 Tr.zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 11.06.2020, sp.zn. 11T/101/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný F. Q. za skutky, ktoré obžaloba kvalifikovala

v bode 1) ako prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 125 ods. 1 Tr.zák. a

v bode 2) ako prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 Tr.zák. s poukazom na § 125 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1) od presne nezistenej doby až do dňa 29.11.2016 do 09.40 hod. v priestoroch rodinného domu nachádzajúceho sa na Ulici X. Q. XXX v obci X., okres Y. W. a v priestoroch k rodinnému domu prináležiacich postavených na pozemku s parcelovým číslom XXX/X v katastrálnom území obce X., ktorý využíva pre svoje potreby a ktorý je vo vlastníctve jeho matky S. Q., rod. M., s trvalým bydliskom Ul. G. XXX/X, X., okr. Y. W., zapísanom na liste vlastníctva XXX, v rozpore s ustanoveniami § 2 písm. i) § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 7; § 29 ods. 1, ods. 2 písm. a) a § 31 ods. 3 písm. d) Zákona NR SR č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v platnom znení, prechovával spolu s prázdnyimi obalmi na spotrebiteľské balenie na tabak zn. Q. - červený obal, zn. P. 40 g - modrý obal a s prázdnyimi obalmi na cigarety v maďarskom jazyku zn. Q. (26 ks), bez povolenia a zaplataenia spotrebnej dane z tabakových výrobkov aj celkovo - 1497 kusov spotrebiteľských balení tabaku s označením „P.“ v modrom balení bez kontrolných známkov, každé balenie o hmotnosti asi 40 g, t.j. celkovo 59,88 kg bližšie nešpecifikovaného tabaku na fajčenie, - 100,6 kg bližšie nešpecifikovaného tabaku na fajčenie, nachádzajúceho sa v kartónovej papierovej krabici o rozmeroch približne 70x111x74 cm, ktorých pôvod alebo spôsob nadobudnutia nevedel v súlade so Zákonom NR SR č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v platnom znení preukázať a ktoré na výzvu zo dňa 29.11.2016 dobrovoľne vydal, pričom uvedeným konaním skrátil spotrebnú daň z tabakových výrobkov vo výške 11.411,73 Eur v neprospech štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,

2) od presne nezistenej doby až do dňa 29.11.2016 do 09.40 hod. v priestoroch rodinného domu na T. X. Q. XXX v obci X., okres Y. W. a v priestoroch k rodinnému domu patriacich nachádzajúcich sa na pozemku s parcelným číslom XXX/X v katastrálnom území obce X., ktorý využíva pre svoje potreby a ktorý je vo vlastníctve jeho matky S. Q. rod. M., s trvalým bydliskom Ul. G. XXX/X, X.,

zapísanom na liste vlastníctva XXX, v rozpore s ustanoveniami § 19a zákona č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov, bez povolenia a zaplataenia spotrebnej dane z tabakových výrobkov prechovával celkovo 9,0 kg bližšie nešpecifikovanej tabakovej suroviny, nachádzajúcej sa v kartónovej papierovej krabici o rozmeroch približne 75x 112x76 cm, ktorej pôvod alebo spôsob nadobudnutia nevedel v súlade so zákonom č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov preukázať a ktorú na výzvu zo dňa 29.11.2016 tento dobrovoľne vydal, pričom uvedeným konaním skrátil spotrebnú daň z tabakových výrobkov vo výške 639,99 Eur v neprospech štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,

oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr.por., lebo nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie priamo na hlavnom pojednávaní vo výroku o vine v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 01.07.2020.

Najprv poukázal na predchádzajúce rozhodnutia okresného, ako aj krajského súdu v tejto trestnej veci, z ktorých, okrem iného, vyplynulo, že oba skutky kladené za vinu obžalovanému v bodoch 1) a 2) sa stali, a zároveň naplnili všetky zákonné znaky oboch vyššie uvedených prečinov, čo nespochybňoval ani samotný obžalovaný. V napadnutom rozsudku však už okresný súd po doplnení dokazovania skonštatoval, že nemal jednoznačne za preukázané, že by sa predmetných skutkov dopustil obžalovaný, a preto ho spod obžaloby oslobodil. Ďalej dal do pozornosti argumentáciu okresného súdu uvedenú v odôvodnení jeho rozhodnutia, s ktorou sa však nestotožnil. Vytýkal mu najprv to, že tento hodnotil výpovede svedkov v prospech obžalovaného, ale bližšie nekonkretizoval, o akých skutočnostiach mali jednotliví svedkovia vypovedať v prospech obžalovaného.

Podľa názoru odvolateľa v spise obsiahnuté dôkazy jednoznačne svedčia o tom, že obžalovaný spáchal predmetné skutky, pričom neobstojí jeho obrana, že nemal vedomosť o existencii tabaku v rodinnom dome v X.. Obhajoval sa tým, že predmetná nehnuteľnosť patrila jeho matke, ktorá uzavrela nájomnú zmluvu s maďarskou firmou, pričom bolo jednoznačne preukázané, že uvedená firma už v čase uzavretia nájomnej zmluvy nevykonávala činnosť, resp. bola v likvidácii a jej konateľ už vtedy nežil. Z tohto možno vyvodit' dôvodné podozrenie, že došlo k antidatovaniu nájomnej zmluvy, čomu nasvedčuje aj výpoveď O. P. F., ktorá ako pracovníčka colného úradu uviedla, že nájomné malo predstavovať sumu 3.000,- Eur ročne, pričom matka obžalovaného vôbec nebola na príslušnom daňovom úrade registrovaná na daň z príjmu.

Obžalovaný sa ďalej obhajoval tým, že tabak, ako aj tabaková surovina, ktoré boli v trestnom konaní zaistené, nepatrili jemu, ale patrili jeho otcovi F. Q. W., ktorý tragicky zahynul pri dopravnej nehode dňa 08.08.2016. Takúto obranu však vyvracajú prepisy hovorov medzi obžalovaným a Y. V., ako aj inými osobami, ktoré boli zabezpečené cestou právnej pomoci z E. Y.. Ide o rozsiahle materiály, z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa vyjadruje k forme distribúcie tabaku a tabakových výrobkov, dohaduje prepravované množstvá, cenu, miesta, časy a osoby odberu. Obžalovaný dokonca organizoval dopravu aj dňa 08.08.2016, a to na bližšie nešpecifikované miesto do E. Y., na vykonanie ktorej dal príkaz svojmu otcovi, ktorý však pri jej realizácii zomrel. Nie je teda relevantná obhajoba obžalovaného, že z prepisov odposluchov sa nedá zistiť, či išlo o tabak a tabakové výrobky. Dokonca sa v niektorých prepisoch telefonických hovorov priamo spomína pojem tabak, a tieto sú taktiež súčasťou vyšetrovacieho spisu. S týmito vykonanými dôkazmi sa však súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení vôbec nevysporiadal, hoci ide o zásadný dôkaz, a teda nepristúpil ani k jeho vyhodnoteniu, či už v prospech alebo v neprospech obžalovaného.

Obžalovanému priťažuje aj to, že chodil do predmetného rodinného domu chovať ošípané, taktiež to, že jeho matka vypovedala o tom, že nemala vedomosť, že jej manžel, otec obžalovaného, by mal obchodovať s tabakom, podnikat' mali spoločne v cestnej preprave. Obžalovaný mal pred smrťou svojho otca, ako aj po jeho smrti neobmedzený prístup do rodinného domu, pričom musel chovať aj ošípané, ktoré nebohy zanechal, a keďže svedok B. F. pomáhal z ich chovom, len jedenkrát za týždeň, resp. 10 dní, musel sa v ich chove s týmto strieďať, preto neobstojí jeho tvrdenie, že v období troch mesiacov medzi smrťou otca a vykonaním domovej prehliadky sa nepamätal, že by mal byť prítomný v predmetnej

nehnutelnosti. Navyiac obžalovaný disponoval kľúčmi od rodinného domu a následne na ňom vykonával drobné stavebné úpravy, čo svedčí o jeho záujme o nehnuteľnosť.

Výpoveď svedka Y. Z. nemá žiadnu výpovednú hodnotu, keď uviedol, že sa v predmetnej nehnuteľnosti stretával otec obžalovaného s maďarsky hovoriacimi osobami, keďže neuviedol, že by mali konať za účelom kúpy a predaja tabaku, najmä, ak sa v obci bežne komunikuje nielen v úradnom, ale aj v maďarskom jazyku.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opätovne prejednal.

K podanému odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 24.07.2020. Najprv poukázal na napadnutý rozsudok okresného súdu, a následne aj na odvolanie okresného prokurátora, s ktorým sa však nestotožnil.

Z dôkaznej situácie vyplynulo, že obžalovaný nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, kde bol nájdený tabak, túto mala v prenájme maďarská spoločnosť, nájomnú zmluvu našla matka obžalovaného v materiáloch, ktoré patrili jej nebohému manželovi, otcovi obžalovaného. Skutočnosť, že maďarská firma mala byť v likvidácii, obžalovaný nezisťoval, a taktiež ak jeho matka nebola registrovaná na dani z príjmu, nie je to chybou obžalovaného, najmä, ak s rodičmi nemal dobré vzťahy a stretával sa s nimi len sporadicky.

Svedkyňa O.. P. F., pracovníčka colného úradu potvrdila, že obžalovaný sa ihneď vyjadril, že s predmetným tabakom nemá nič spoločné, a taktiež potvrdila, že nehnuteľnosť bola prenajatá na základe zmluvy o nájme, obžalovaného oslovila preto, že mal mať k nej prístup. Avšak do predmetnej nehnuteľnosti mali prístup viaceré osoby, pričom svedok B. F. vypovedal, že kľúče od predmetného domu a príslušných priestorov mali len rodičia obžalovaného a on sám. Z tohto dôvodu musel dom otvoriť pri vykonávaní domovej prehliadky práve on, keďže otec obžalovaného už bol nebohý, a dokonca zakúrili, lebo bolo chladno.

Svedok B. A. uviedol, že obžalovaný býval u neho v byte od jesene 2014 do januára 2018, z čoho vyplýva, že nemohol bývať v predmetnej nehnuteľnosti v X., čo potvrdil aj starosta tejto obce, ktorý navyiac dodal, že obžalovaný sa v X. nezdržoval a na trvalý pobyt sa prihlásil až po uzavretí manželstva v roku XXXX.

Svedok Y. Z. vypovedal, že chodieval pomáhať otcovi obžalovaného do predmetnej nehnuteľnosti s rôznymi prácami, za čo mu otec obžalovaného niekedy dával peniaze a niekedy tabak. Chodil mu vypomáhať často, každý deň a chodili tam aj iní ľudia na veľkej dodávke, ktorí hovorili po maďarsky. Obžalovaný tam v tom čase nechodil, začal tam chodiť až vtedy, keď dom prerábali, čo bolo v roku 2017, keďže mu pomáhal pri jeho rekonštrukcii.

Taktiež nie je namieste, ako sa domáha okresný prokurátor, vyvodzovať trestnú zodpovednosť obžalovaného z odposluchov vykonaných v E. Y. v inej trestnej veci, najmä, ak z nej nie je možné zistiť, že by malo ísť o tabak a tabakové výrobky. Okrem toho, nebolo žiadnym objektívnym dôkazom preukázané, že by mal obžalovaný s vydanými vecami manipulovať, v tomto smere vôbec neboli zisťované daktyloskopické, prípadne iné biologické stopy, čo taktiež nemožno hodnotiť na ťarchu obžalovaného.

Keďže aj po doplnení vykonaného dokazovania naďalej pretrvávajú pochybnosti, že práve obžalovaný bol osobou, ktorá mala spáchať predmetné skutky, okresný súd správne aplikoval zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného a následne uplatnil postup v zmysle § 285 písm. c) Tr.por. Vzhľadom k tomu navrhol odvolanie prokurátora odmietnuť.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania a súčasne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok, ktorý považoval navyiac za arbitrárny, v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovaného poukázal na svoje písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu, napadnutý rozsudok považoval za správny a zákonný, a preto navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie krajského prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, aj keď odôvodnenie jeho rozhodnutia malo byť podrobnejšie. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného zo spáchania skutkov v bodoch 1) a 2) a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutky kladené mu za vinu, spáchal.

Krajský súd pripomína, že v tejto trestnej veci uznesením zo dňa 02.10.2019, sp.zn. 3To/106/2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr.por. zrušil prvý rozsudok okresného súdu zo dňa 19.06.2019, sp.zn. 11T/101/2018, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného v zmysle podanej obžaloby a za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu 3 roky, a zároveň mu bol uložený aj trest prepadnutia zaistených vecí, ktoré sú súčasťou skutkov v bodoch 1) a 2). Súčasne prvostupňovému súdu podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd opakovane konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že sa stali skutky kladené obžalovanému za vinu v bodoch 1) a 2) a zároveň, že tieto naplnili všetky zákonné znaky oboch uvedených prečinov.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť aj odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo namieste, naviac niektoré jeho tvrdenia boli len predpokladmi a domnienkami, a nie skutočnosťami jednoznačne a bezpečne preukázanými vykonaným dokazovaním.

Pokiaľ došlo k antidatovaniu predmetnej nájomnej zmluvy obžalovaným, mali túto skutočnosť orgány činné v trestnom konaní náležite preukázať, najmä, ak obžalovaný nebol žiadnou zo zmluvných strán. Taktiež nezaregistrovanie na príslušnom daňovom úrade matky obžalovaného ako platiteľky dane z príjmu za nájomné, nemôže byť hodnotené v jeho neprospech, keďže ani v tomto smere nebola preukázaná žiadna spojitosť s jeho osobou.

Vo vzťahu k odpočúvaniu a záznamom telekomunikačnej prevádzky, resp. ich doslovným prepisom získaných v inej trestnej veci prostredníctvom právnej pomoci z E. Y. krajský súd poznamenáva, že tieto boli prečítané na hlavnom pojednávaní len ako listinné dôkazy a nie ako zvukové záznamy, resp. ich písomné prepisy podľa § 270 ods. 2 Tr.por., čo by už samo o sebe znižovalo ich dôkaznú hodnotu. Avšak ani takýto spôsob ich vykonania nebol v súlade s Trestným poriadkom, pretože obžalovaný nebol v tomto konaní trestne stíhaný za zločiny, resp. iné trestné činy uvedené v ust. § 115 ods. 1 Tr.por. a v takomto prípade absentoval na použitie takéhoto druhu dôkazu súhlas užívateľa telekomunikačného zariadenia. Z tohto dôvodu boli tieto dôkazy v tomto trestnom konaní nepoužiteľné a nebolo na ne možné (ani ako listinné dôkazy) vôbec prihliadať, teda nešlo o zásadný dôkaz ako ho žiadal hodnotiť okresný prokurátor. Uvedené pochybenie okresného súdu však nemalo žiadny vplyv na správnosť jeho meritórnemu rozhodnutia. Nad rámec uvedeného možno doplniť, že aj v prípade procesnej použiteľnosti týchto dôkazov by ich síce bolo možné hodnotiť ako preukazujúce určitý spôsob podieľania sa obžalovaného na obdobnej trestnej činnosti, avšak len v minulosti (vzhľadom na časový

odstup), ale samy o sebe by priamu súvislosť so skutkami v bodoch 1) a 2), resp. priamu účasť obžalovaného na ich spáchaní v dostatočnej miere aj tak nepreukazovali. V tomto smere mohli orgány činné v trestnom konaní použiť iné zákonné formy na zabezpečenie informácií ako napr. sledovanie osôb a vecí. Taktiež mohli po zaistení predmetných vecí pri vykonaní domovej prehliadky na ich zisťovať eventuálnu prítomnosť stôp, ktoré by objektívne preukázali, že obžalovaný s týmito predmetmi nakladal, resp. ich mal v držbe.

Pokiaľ ide o hodnotenie jednotlivých svedeckých výpovedí a listinných dôkazov vyznievajúcich v prospech obžalovaného, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie svojho predchádzajúceho uznesenia na str. č. 4 a 5, a nebude ho nadbytočne opakovať, zároveň poukazuje aj na hodnotenie týchto dôkazov v písomnom vyjadrení obžalovaného k podanému odvolaniu, s ktorým sa stotožnil. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdom trestaný.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že síce nie je vylúčené, že sa obžalovaný dopustil oboch skutkov kladených mu za vinu, dokonca možno konštatovať, že je z takéhoto konania v určitej miere podozrivý, a to vzhľadom na súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, avšak v tomto smere pretrvávajú viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal odvolací súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil. Nebolo totiž jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že práve on bol tou osobou, ktorá skutky v bodoch 1) a 2) kladené mu za vinu, spáchala, resp. aspoň sa na nich podieľala konaním zakladajúcim trestnú zodpovednosť.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.